

Grunnregler for Metodistkirkens Misjonsselskap

Selvforståelse i lys av vårt oppdrag.

Øært oppdrag

1. Vårt oppdrag grunner seg på Jesu misjonsbefaling til menigheten. «Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til mine disipler idet dere døper dem i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende». Mat. 28, 18–20.
2. Guds frelse gjelder alle mennesker uavhengig av rase, sivilstand og kultur. «Så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn den enbårne, for at hver den som tror på Ham ikke skal fortapes men ha evig liv». Joh. 3, 16.
3. Guds frelse omfatter hele mennesket under alle livsforhold. «Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod». Joh. 10, 10.
4. Jesu oppdrag retter seg til den kristne menighet gjennom alle tider og på alle steder. «Fordi Gud i Kristus forlikte verden med seg selv, så han ikke tilregner dem deres overtredelser og har nedlagt i oss ordet om forlikelsen. Så er vi da sendebud i Kristi sted, som om Gud selv forfante ved oss, vi ber i Kristi sted: La eder forlike med Gud». 2. Kor. 5, 19–20.

Relasjon til områder der samarbeidspartnere ikke finnes

Oppdraget å bringe Kristus til folkene er ikke geografisk begrenset. I den utstrekning det er mulig samarbeider vi med andre på feltene som går med det samme budskap. Men vi erkjenner vår forpliktelse overfor folkegrupper der ingen kristen virksomhet ennå finnes og er villig til å bringe evangeliet i ord og gjerning til dem.

Relasjon til samarbeidspartnere

1. Innenfor Metodistkirken i Norge tar misjonsselskapet misjonsoppdrag til tjeneste i utlandet (Den 2. og 3. verden). Vi er intet autonomt misjonsselskap, men ifølge vår kirkeordning er vi et utøvende organ for Metodistkirken i Norge.
2. Vi tror at Kristi universelle kirke skal virkeliggjøre Jesu Kristi sinn i ekte solidaritet og broderlighet over raser, klasser og organisasjoner.
3. Vi er oss bevisst at vi i vår tjeneste har gjort mange feil. Vi regner med Kristi forsoning og er rede til og streber etter å vise ekte kristenkjærlighet og sann forståelse. Men vi tjener ikke for å gjøre godt igjen tidligere misgrep, men fordi Kristi oppdrag til menigheten står ved makt.
4. Ekte samarbeid må ikke bli påvirket av ros, men heller ikke av mindreverdighetsfølelse. Enhver skal ta den annen alvorlig.
5. Vi vet at vi er skyldige til å gjøre godt mot alle mennesker, men vi oppfatter vår oppgave dit hen at det påhviler oss en særlig skyldighet mot våre søsterkirker i den 2. og 3. verden. Derfor er vår virksomhet, personelt og finansielt, konsentrert om å bistå dem.
6. Vi er villige til å ta imot erfaringer fra våre samarbeidskirker og lære av dem.

7. Fostring og utdanning av medarbeidere skal prioriteres – også innenfor vår nasjonale kirke.
8. Vår hjelp kan bare bli en begrenset del av samarbeidskirkenes evangeliske og sosiale oppdrag. Midler og personell skal bare settes inn der dette savnes og under forutsetning av at fortsettelse er sikret gjennom samarbeidskirkenes egen prioritering.
9. Avgjørelser som tas i Misjonsstyret eller andre utvalg om innsats fra vår side av personell, materiell og/eller penger, skal gjøres i full forståelse med samarbeidskirkene etter fremlagte legitimerede behov.

Tjenestens personelle og sosiale dimensjon

1. Svaret på brennende spørsmål i misjonsområder kan bare komme fra Kristus. Vi holder fast at det fremste mål for vårt arbeide er at mennesket skal forsones med Gud, men det står ikke i noen motsetning til vår oppgave å hjelpe ethvert menneske til en menneskeverdig tilværelse.
2. Arbeidsmetoder for å nå dette målet er forskjellige fra land til land. De kan ikke en gang for alle fastlegges, men er situasjonsbetinget ut fra bruken i den levende menighet og i dennes kulturelle sammenheng.
3. Hvis vårt vitnesbyrd om Kristus er ekte så favner det hele mennesket. Ut fra dette ser vi også en oppgave i helsevesen, i skolesektoren og i samfunnslivet generelt gjennom å stille til rådighet arbeidere og midler. Forutsetningen er at den nasjonale kirkes egenansvar blir fremmet og ikke hemmet gjennom dette.
4. Vi forstår også vår tjeneste dit hen at vi skal arbeide for rettferdighet og frihet for enkeltmennesker og alle folkeslag. Vi er forpliktet til en rettferdighet som lever ved Kristi kjærlighet til alle mennesker og henter sin næring og tolkning fra denne kilde.

Forutsetninger for medarbeidere

Ettersom tiden går er våre samarbeidskirker mer og mer i stand til å gjøre sin tjeneste selvstendig. Fra oss blir det særlig ønsket medarbeidere i forskjellige yrkesgrupper til utdanning av gruppene i de nasjonale kirker. Disse medarbeidere blir stilt midt i spenningen og problemene til kirken i landet. Dermed deltar de i dens søken etter en egen livs- og trosform. Forutsetningen for en fruktbar tjeneste er:

1. Villighet til å identifisere seg med målsettingen slik den er skildret i avsnittet «Vårt oppdrag».
2. Villighet til å se samarbeidskirkens muligheter slik Gud har gitt den og tjene den for å virkeliggjøre disse muligheter.
3. Villighet til å dempe egne materielle interesser og bestrebelsler.
4. Villighet til å få en innføring i levemåte, tenkning og kultur til det landet der tjenesten skal finne sted.
5. God fysisk og psykisk sunnhetstilstand er nødvendig for å være i stand til å tjene i andre kirker under deres klimatiske og kulturelle forhold.
6. Yrkesmessige kvalifikasjoner og erfaringer fra praksis forutsettes.

(Vedtatt på styremøte 20. og 21. mai 1977)

De Frie Evangeliske Forsamlinger

De frie Evangeliske Forsamlinger regner stort sett sitt utspring fra Erik Andersen Nordquelles frigjørings-opplevelse i Bergen i året 1891.

Erik Andersen Nordquelle var den gang forstander for «Bergens frie misjon».

Under et besøk i menigheten, av den svenske pastor Otto Witt, fikk Nordquelle et nytt syn på den iboende Kristus. Han så sitt hjerte fullstendig rensket i Jesu blod, og Kristus sitte på hjertets trone. I ærkjennelse av å være død med Kristus, for å leve med ham, førte denne opplevelse med seg en sterk frigjørelse fra all lovtrelldom og menneskelig organisasjon. Etter dette kunne ikke Nordquelle lenger bli stående i «Den frie misjon», men gikk ut derfra og begynte å reise fritt, i tro til Gud, både når det gjaldt den evangeliske virksomhet og det daglige underhold.

Erik Andersen Nordquelle fikk straks kontakt med flere «frie» vennegrupper som var oppstått rundt i landet i 1880-årene. Mange av disse vennegruppene ble sterkt grepet av Nordquelles frigjøringsforkynnelse, samtidig som hans virke også var med å skape mange nye venneflokker. Disse venneflokker fikk på folkemunne betegnelsen «De frie venner», en betegnelse som i lang tid ble brukt som navn på bevegelsen.

Da T. B. Barratt vendte tilbake til Norge fra Amerika, etter opplevelsen av Åndens dåp, var de fleste samfunn redde for dette «nye», men Erik Nordquelle åpnet sine dører for ham i Torvgaten 7, Oslo, da sannheten om det rene hjertet og den iboende Kristus og Åndens fylde var sterke toner i Nordquelles forkynnelse.

Fra året 1907, og en del år fremover, hadde bevegelsen rik fremgang og sikkert den rikeste tid i sin historie.

I 1910 leiet T. B. Barratt eget lokale i Møllergaten 38, og etterhvert delte bevegelsen seg i to retninger; «De frie venner» og «pinsevennene». Til å begynne med var det særlig spørsmålet om «menighetsordningen» som skapte skillet. T. B. Barratt mente det måtte en fastere ordning til, med protokoll og innskriving av medlemmer. Dette stred helt og fullt mot Nordquelles frie syn.

Misjonssaken fikk tidlig plass innen DFEF. Allerede i 1910 reiste de første misjonærene ut til India og Argentina.

Arbeidet blant barna og de unge har gjennom alle år hatt en stor plass i bevegelsen. Søndagsskolene og juniorgruppene har vært planteskoler for menighetene.

I dag eier og driver DFEF fire leirsteder og dessuten leies flere steder, hvor det årlig arrangeres junior-, ungdoms- og familieleirer.

På det sosiale området har bevegelsen vist forsiktighet, da det har vært forkynnelsen av Kristi frigjørende evangelium som i første rekke har besjelet menighetene og forkynnere. Dog eier og driver bevegelsen «Solbrått gamlethjem» i Børselv i Finnmark. Hjemmet ble reist i tro til Gud av den kjente kvinnelige evangelisten Dorthea Klem, som også har fått sitt navn knyttet til leirstedet på Sjønes i Finnmark, som heter: «Dorthea Klems minne».

DFEF har i de senere år, på nytt, hatt en ganske sterk vekst. Ved flere ganske betydningsfulle vekkelsener har nye menigheter vokst fram, og nye lokaler blitt bygget.

DFEFs forkynnelse er evangelisk, og står for et fundamentalistisk bibelsyn. Det forkynnes omvendelse og tro på Kristus. Kommet til troen skal man dopes med full neddykkelse til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn.

Det forkynnes dåp med Den Hellige Ånd, med kraft til å tjene Kristus.

I brødsbrytelsen minnes vi Kristus komme i kjød, og forkynner hans død inntil han kommer. Brødsbrytelsen er et prøvemåltid for vår tro på Kristus, og

et samfunnsmåltid med alle dem som ved troen er blitt ett med Faderen og hans Sønn, Jesus Kristus.

Sannheten om Jesu gjenkomst har hatt en sentral plass i forkynnelsen. – Han kommer først for å hente menigheten – deretter som konge for Israel, med opprettelse av fredsriket – tusenårsriket – på jorden. Siden kommer dommen for «den hvite trone» og deretter nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor.

DFEF står tilsluttet: Norsk Misjonsråd, Norges Frikirkeråd, Den Evangeliske Alliance og Norsk Søndagsskoleunion.

De Frie Evangeliske Forsamlingers misjonsarbeide

De frie Evangeliske Forsamlingers misjonsarbeide tok sin begynnelse i 1910, da misjonærene Dagmar Gregersen – senere Engstrøm – og Agnes Thelle reiste til India, og Berger Johnsen til Argentina.

I Swaziland ble misjonsarbeidet for DFEF tatt opp i 1914, av misjonær P. Evenstad og hustru. De reiste ut allerede i 1911, men oppholdt seg delvis i Durban, Johannesburg og Swaziland de første årene, inntil de av dronningen i Swaziland fikk tillatelse til å oppta misjonsarbeidet i landet.

En tid drev også misjonærer fra DFEF misjonsarbeide i Kawirando i Kenya, og i Belgisk Congo.

I samarbeid med Det Norske Misjonsforbund, begynte misjonær Sigrid Steffensen i 1958 arbeidet i Rep. Pop. du Congo.

I China, som nå i mange år har vært et lukket land for misjonærer, har DFEF gjennom årene hatt vel 25 misjonærer, i forskjellige distrikter av landet.

Gjennom flere år ble det også drevet misjon blant eskimoene.

I 1921 reiste misjonær Gustav Nyseter og hustru, Laura, til et av de mest utilgjengelige felt i verden, øya Diomede i Beringstredet, i skillet mellom Alaska og Sibir. Arbeidet bar rike frukter, og gjennom en del år var det mange eskimoer som kom til troen på Kristus.

I Brasil ble misjonsarbeidet for DFEF tatt opp i 1962. Misjonær Per Andresen og familie reiste da ut til sin første periode.

I 1965 reiste misjonær Per Håskjold med familie til Grønland, og tok opp enda et nytt misjonsfelt for DFEF.

I dag driver DFEF misjonsarbeide i India, Japan, Swaziland, Rep. Pop. du Congo, Brasil, Argentina og Grønland.

Som et rådgivende og hjelpende organ for misjonsarbeidet står DFEFs Misjonsutvalg/Stiftelse, og så langt det er mulig står all misjonseiendom tilskjøttet Stiftelsen.

Den enkelte misjonær har sin kasserer og kontaktmenighet. Som kontaktmenighet støtter den opp om misjonærens arbeid så langt det er mulig, men garanterer ikke fast underhold. Den enkelte misjonær arbeider i tro og under personlig ansvar for de midler som kommer inn.

DFEFs Misjonsutvalg/Stiftelse står som garantist ovenfor myndighetene i misjonslandene, dersom sykdom eller andre uforutsette ting skulle inntre, så ikke misjonærene skal falle misjonslandene til byrde.

Til forvaltning i misjonens tjeneste, ute og hjemme, tar DFEFs Misjonsutvalg/Stiftelse imot midler og testamentariske gaver.

Misjonsarbeidet i bevegelsen har i de senere årene igjen vært i sterk ekspansjon og denne ekspansjon ser det ut som vil fortsette å tilta i årene fremover.

Statutter for Den nordiske Østiasiamisjon

(Vedtatt av Hovedstyret i Den nordiske Østiasiamisjon 1975. Formålsparagrafen revidert 1977.)

I Formål

Misjonens formål er å formidle evangeliet til religiøst og kulturelt engasjerte mennesker i Øst-Asia. Oppgaven utføres i åpenhet og respekt for menneskers religiøse erfaringer og forventninger. Det siktes ikke mot selvstendig menighetsdannelse, men oppgaven løses i samarbeid med lokale kirker.

II Navn

Misjonens navn er Den nordiske Østiasiamisjon (NØM), Scandinavian East Asia Mission (i Hong Kong: Christian Mission to Buddhists, Tao Fong Shan Christian Institute; i Japan: Nihon Kirisuto Doiyukai).

III Forankring i Norden

Den nordiske Østiasiamisjon drives av grupper innenfor den Norske, den Danske og den Svenske kirke, som i en ny misjonssituasjon vil videreføre arven fra Karl Ludvig Reichelt.

IV Ledelse og Administrasjon

A. Den nordiske Østiasiamisjons landsstyret/forretningsutvalg

1. De lokale interessegrupper i Norge og Danmark velger landsstyret i overensstemmelse med egne statutter. I Sverige oppnevner Svenska Kyrkans Mission et forretningsutvalg for Den nordiske Østiasiamisjon. Disse organer er ansvarlige for virksomheten i de respektive land, og særlig for informasjons-, innsamlings- og rekrutteringsarbeid. De har også selv ansvaret for omkostninger til dette.

2. Samtidig bidrar landsstyret/forretningsutvalg til Den nordiske Østiasiamisjons felles foretagender i overensstemmelse med årlig vedtatt budsjett.

3. Landsstyret/forretningsutvalg oppnevner en representant med suppleant i Den nordiske Østiasiamisjons Nordiske Komite.

B. Den nordiske Østiasiamisjons Nordiske Komite

1. Den nordiske Østiasiamisjons Nordiske Komite er et rådgivende organ som ivaretar det nordiske interessefellesskapet innen Den nordiske Østiasiamisjon. Dens oppgave består i å ta seg av saker som sorterer under Den Nordiske Østiasiamisjons målsetting, og tilrettelegge disse saker før avgjørelse treffes innen Svenska Kyrkans Mission. Tilbørlig hensyn tas til forslag, anbefalinger og krav fra de forskjellige arbeidsfelter.

2. Nordisk Komite velger selv sin formann og nestformann. Svenska Kyrkans Missions Asiasekretær er komiteens sekretær.

3. Nordisk Komite avholder etter innkallelse fra formannen i samråd med sekretæren minst 2 møter årlig, eller når det ellers finnes påkrevd. Møteinnkallelse skal sendes ut minst 3 uker før møtet, og inneholde sakliste med nødvendige bilag. Komiteen kan til sine møter innkalle hjemmевærende misjonærer eller andre med tilknytning til arbeidet.

C. Svenska Kyrkans Mission

1. Hovedansvaret for Den nordiske Østiasiamisjon påhviler Svenska Kyrkans Missionsstyrelse. Svenska Kyrkans Mission har beslutningsmyndighet i Den

nordiske Østiasiamisjons anliggender i overensstemmelse med formålsparagrafen og etter tilretteleggelse av Nordisk Komite.

2. Administrasjon og all offisiell korrespondanse for Den nordiske Østiasiamisjon behandles i Svenska Kyrkans Missions sekretariat. Det påhviler Svenska Kyrkans Missions Asiasekretær å holde sekretærene i de respektive landsstyrer godt informerte om arbeidet, bl.a. ved hjelp av kopier av viktigere korrespondanse.

3. Administrasjonsomkostninger og andre omkostninger integreres i Svenska Kyrkans Missions alminnelige budsjett.

4. Bevilgninger og andre utlegg for virksomhet i Øst-Asia, inklusive omkostninger for misjonærer, budsjetteres som en spesiell avdeling innen Svenska Kyrkans Missions alminnelige budsjett. Landsstyrene i Norge og Danmark forplikter seg til etter evne årlig å bidra til dekning av disse utgifter.

U Virksomheten i Øst-Asia

1. Gjennom sin virksomhet i Øst-Asia vil Den nordiske Østiasiamisjon understøtte arbeid som kommer inn under målsettingen. Det lokale ansvar for denne virksomhet påhviler lokale styrer og organer med representasjon fra kirker eller grupper som er villige til slikt samarbeid.

2. De lokale styrers virksomhetsområde kan enten omfatte selvstendige institusjoner og programmer eller utgjøre en videre virksomhet, hvorav det arbeid som støttes av Den nordiske Østiasiamisjon utgjør en del.

3. De lokale styrer utpeker hovedansvarshavende innen de respektive arbeidsområder eller institusjoner, hvis oppdrag det er å ivareta korrespondansen med Den nordiske Østiasiamisjon. En misjonær kan velges til å inneha dette verv som ansvarlig leder, dersom dette er formålstjenlig.

VI Misjonærer

1. Misjonærer i Den nordiske Østiasiamisjons tjeneste er enhver medarbeider med ektefelle som for kortere eller lengre periode er utsendt i spesielt oppdrag etter anmodning fra de respektive lokale styrer.

2. De ansettelsesvilkår som gjelder for misjonærer i Svenska Kyrkans Missions tjeneste er retningsgivende for misjonæransettelser, men vilkårene fastsettes i hvert enkelt tilfelle i samråd med de enkelte landsstyrer.

3. Under tjenestegjøring i Øst-Asia er misjonærene underordnet de respektive lokale styrer.

4. Dersom flere misjonærer i Den nordiske Østiasiamisjon arbeider på samme felt, velger disse seg imellom årlig en til å fungere som deres representant i ansettelses spørsmål vis á vis Den nordiske Østiasiamisjons ledelse.

VII Eiendom

1. Eiendom i Øst-Asia overføres så snart som mulig til lokale instanser som er villige til så langt det er mulig å virkeliggjøre Den nordiske Østiasiamisjons målsetting.

2. Den norske avdeling er for tiden registrert som formell eier av Den nordiske Østiasiamisjons eiendom i Hong Kong og på Taiwan. Med tanke på juridiske og andre vanskeligheter forbundet med overdragelse av eiendom bør disse forhold ikke endres. Imidlertid bemyndiges Svenska Kyrkans Mission til å forvalte eiendommen og ta beslutning om overdragelse etter forberedende behandling av Nordisk Komite.

VIII Endringer i statuttene for Den nordiske Østasiamisjon

Endringer i statuttene besluttes av Svenska Kyrkans Missionsstyrelse etter å være forberedt av Nordisk Komite og etter at de respektive landsstyres/forretningsutvalg har uttalt seg. Dersom endringene berører samarbeidet med lokale styres i Øst-Asia, skal disse rådspørres.

IX Uttredelse av samarbeidet innenfor Den nordiske Østasiamisjon

Dersom et landsstyre/forretningsutvalg ønsker å tre ut av samarbeidet i Den nordiske Østasiamisjon, skal melding om dette gis Svenska Kyrkans Missionsstyrelse minst seks (6) måneder før uttredelse kan finne sted. Det landsstyre som ønsker å tre ut av samarbeidet, frasier seg enhver rett til misjonens eiendom eller annen kapital i Øst-Asia.

X Opplysning av Den nordiske Østasiamisjon

Beslutning om oppløsning av Den nordiske Østasiamisjon må fattes av to på hverandre følgende møter med Svenska Kyrkans Missionsstyrelse etter å være behandlet av Nordisk komite og etter at de respektive landsstyres/forretningsutvalg har avgitt sine uttalelser.

Regler for Ungdomsmisjonen – Norges Kristelige Ungdomsforbund

(Vedtatt av Forbundsstyret 19. september 1945. Justert av Forbundsstyret 24. november 1973.)

A. Prinsipielle bestemmelser

§ 1.

Norges Kristelige Ungdomsforbund som har til hovedoppgave å vinne norsk ungdom for Kristus, erkjenner at det samtidig står under misjonsbefalingens hellige forpliktelse til etter evne å forkynde evangeliet også for ungdom i ikke-kristne land. Det betrakter derfor misjon som et organisk ledd i sitt program.

Dette syn deler det med Verdensforbundene av KFUK og KFUM. Denne gren av Norges Kristelige Ungdomsforbund kalles Ungdomsmisjonen.

§ 2.

Ungdomsmisjonen vil vekke til levende misjonsbevissthet og aktivitet. Ved forkynnelse og misjonsinformasjon vil den hjelpe de unge til å forstå at misjonsbefalingen gjelder alle kristne, at misjonsinteresse og misjonskjærlighet hører med i et sunt, normalt kristenliv, og at de derfor trenger misjonen også for sin egen skyld.

Videre vil Ungdomsmisjonen aktivisere de unge til praktisk innsats i bønn og arbeid for ytre misjon og gi dem konkrete misjonsoppgaver innenfor rammen av vår egen organisasjon idet medlemmene i Norges Kristelige Ungdomsforbund best nås med misjonsbefalingen og misjonsoppgavene gjennom vårt eget organ: Ungdomsmisjonen.

§ 3.

Ungdomsmisjonen er en støttemisjon som stiller sine utsendinger til disposisjon for norsk-lutherske misjonsselskaper, for å utføre ungdomsarbeid på deres felter. I spesielle tilfeller og under særlige omstendigheter kan Ungdomsmisjonen også drive stasjonsarbeid for kortere eller lengre tid.

Forbundet er ansvarlig for sine utsendingers lønn og sosiale utgifter etter avtale med vedkommende misjonsselskap og reiseutgifter til og fra misjonsfeltet. Arbeidsbudsjettet på misjonsfeltet er hovedselskapets sak. I spesielle tilfeller kan Ungdomsmisjonen yte ekstrabevilgninger for å lette misjonærene i deres arbeid. Lønnen følger regulativet på de misjonsfelter hvor vedkommende er i arbeid, med et litteraturtillegg. Litteraturtilleggets størrelse bestemmes av Misjonskomiteen. Det disponeres av misjonæren på en konto i Ungdomsmisjonen. Hvis Ungdomsmisjonen har arbeidere i flere misjonsselskaper, reguleres lønnen under deres hjemmeopphold slik at den følger samme, det vil si det høyeste regulativ, forbundets regulativ inkludert.

§ 4.

Samarbeidet med andre misjonsselskaper skjer ifølge særlig overenskomst mellom Forbundet og den eller de selskaper det gjelder.

§ 5.

Gaver og inntekter til Ungdomsmisjonen fra Forbundets enheter eller private sendes direkte til Forbundets Hovedkasse, og ikke til de selskaper i hvis tjeneste utsendingen virker ute på misjonsfeltet.

For hvert år setter Ungdomsmisjonen opp en Gaveliste hvor samtlige gaver og inntekter føres opp, kretsvis. Kretsene får denne listen tilsendt så snart den er ferdig utarbeidet etter årsskiftet.

§ 6.

Når misjonærene er hjemme, betraktes de som Forbundets sekretærer og disponeres av dette til fremme av misjonsinteressen i enhetene.

B. Organisasjonen.

§ 1.

Forbundet.

- a) Forbundets misjonsarbeid ledes av Forbundsstyret ved dets Misjonskomitee.
- b) Forbundsstyret oppnevner etter hvert Landsmøte misjonskomiteen, som består av 4 kvinner og 4 menn samt 4 varamenn. Ett av medlemmene skal representere Norges KFUK-speidere så lenge disse holder en misjonær. I komiteen skal det sitte minst en representant fra Forbundsstyret eller en varamann derfra. Komiteens formann oppnevnes av Forbundsstyret. Medlemmene kan ikke sitte i komiteen mer enn tre perioder i sammenheng.

Forbundets generalsekretær og Ungdomsmisjonens administrerende sekretær er selvskrevede medlemmer av komiteen, uten stemmerett. Hjemmesekretærer og hjemmeværende misjonærer innkalles i den utstrekning det er mulig til komiteens møter, som rådgivende medlemmer, uten stemmerett.

I henhold til samarbeidsavtalen med NMS av 1973 har en representant fra NMS sete i Misjonskomiteen, uten stemmerett.

- c) Komiteen har møte minst en gang i kvartalet. Den fører protokoll over sine forhandlinger. Alle større saker forelegges Forbundsstyret til avgjørelse.

Utvidelse av misjonsarbeidet til å omfatte nye misjonsfelter eller nye misjonsselskaper forelegges Landsmøtet.

§ 2.

Kretsen.

- a) Kretsens misjonsarbeid ledes av kretsstyret ved:
 - en egen kretskomite, eller
 - en misjonskontakt innen kretsstyret.
- b) Kretsens Misjonskomite velges på kretsmøtet og består av 3 medlemmer. Dessuten skal ett av kretsstyrets medlemmer sitte i komiteen. Komiteens formann oppnevnes av kretsstyret for ett år ad gangen. Kretssekretæren er selvsikre medlem av komiteen, uten stemmerett.
- c) Komiteen har møte minst en gang hvert kvartal. Den fører protokoll over sine forhandlinger. Alle større saker forelegges kretsstyret til avgjørelse.
- d) Dersom kretsen ikke har egen misjonskomite, velger kretsstyret en misjonskontakt innen styret, på første møte etter Årsmøtet.
- e) Rapport om misjonsarbeidet i kretsen avgis på kretsens Årsmøte av misjonskomiteens formann/kretsens misjonskontakt. Kopi av denne sendes Forbundets Misjonskomite.

§ 3.

Enheten.

- a) Enhetenes misjonsarbeid ledes av styret ved:
 - en egen misjonskomite, eller
 - en misjonskontakt innen styret.
- b) Komiteen velges på Årsmøtet og består av 3 medlemmer. Dessuten skal et medlem av enhetens styre sitte i komiteen. Er det egen misjonsgruppe innen enheten, bør gruppens leder være med i komiteen. Formann i komiteen oppnevnes av styret. Har enheten (hovedavdelingen) egen lønnet sekretær, har denne sete i komiteen, uten stemmerett. Komiteen har møte minst en gang i kvartalet, og det føres protokoll over forhandlingene.
- c) Dersom enheten ikke velger egen misjonskomite, oppnevnes en misjonskontakt innen styret. Dette skjer på første møte etter Årsmøtet.
- d) Rapport om misjonsaktiviteten innen enheten avgis på årsmøtet av komiteens formann/misjonskontakten.

Merknader.

1. De avtaler som er gjort med de samarbeidende selskaper og NKUF inneholder i prinsipp det samme som er nevnt i «Regler for Ungdomsmisjonen», avsnitt 1. § 3 til og med 6.

I samtlige avtaler står følgende avsnitt: «Til fremme av misjonsinteressen innen Forbundets enheter søker de samarbeidende misjonsselskaper så vidt det er mulig, å la sine arbeidere (misjonærer og andre) besøke disse foreninger.» I denne forbindelse understrekes betydningen av et nært og godt samarbeid kretssekretærene imellom. Inntekter ved slike besøk går til Ungdomsmisjonen, og utgifter dekkes derfra (reiser og opphold).
2. Ifølge samarbeidsavtalen med NMS av 1973 er tidligere praksis fått skriftlig nedslag, nemlig at eventuell ekspansjon innen Ungdomsmisjonen skjer i samarbeid med NMS. Dette er en naturlig konsekvens av vårt nære samarbeid siden 1908.
3. Materiell og informasjonsstoff fra NMS står til NKUF's disposisjon, og NMS vil søke å stille en misjonær til rådighet for Ungdomsmisjonen når denne ikke har egen misjonær hjemme.

Grunnregler for Norsk Kristen Muslim-misjon

(Vedtatt på landsmøtet 30. juli 1977)

KAPITTEL I: MÅLSETTING OG MEDLEMSKAP

- § 1. Navn
- § 2. Grunnlag
- § 3. Formål
- § 4. Medlemskap

KAPITTEL II: ORGANISASJON OG ARBEIDSFORM

- § 5. Landsmøte
 - a) Myndighet
 - b) Landsmøte
 - c) Stemmerett
 - d) Sakliste
 - e) Ekstraordinært landsmøte
- § 6. Landsrådet
 - a) Sammensetning
 - b) Forretningsutvalg
 - c) Misjonsmarkens representasjon
 - d) Oppgaver
- § 7. Administrasjon
 - a) Hovedadministrasjon
 - b) Arbeidsmetoder i heimearbeidet
- § 8. Misjonens ansatte
- § 9. Samarbeid

KAPITTEL III: SPESIELL DEL

- § 10. Forandring av grunnreglene
- § 11. Endring av misjonsoppgavene
- § 12. Informasjon ved bruk av $\frac{2}{3}$ flertall

KAPITTEL I: MÅLSETTING OG MEDLEMSKAP

§ 1:

Navn

Misjonens navn er: Norsk Kristen Muslim-misjon, forkortet N. K. M.

§ 2:

Grunnlag

Misjonens forkynnelse i heimland og på misjonsfeltene skal forkynne og lære på grunnlag av Den hellige skrift slik den er utlagt i Den norske Kirkes bekjennesskrifter. (Apostolicum, Nicænum, Athanasanum, Augustana og Luthers lille katekisme.)

§ 3:

Formål

N. K. M. ønsker å forkynne Guds ord for å vekke til ansvar for den muslimske verden, og spesielt for at evangeliet skal bringes til muslimer. Dette virkelig-gjøres bl. a. ved: Å anta, sende ut og underholde misjonærer til å arbeide i kristne kirker i muslimske land, og ved å hjelpe de nasjonale kirker til å ta opp sitt ansvar i evangelisering og diakoni, og på enhver måte å hjelpe de nasjonale kirker til selvstendighet i forkynnelse, menighetsliv, teologi og tjeneste.

§ 4:
Medlemskap

- Medlemmer av N. K. M. er de som i tilslutning til grunnreglenes § 2 og § 3:
- a) Er medlem av gruppe eller forening tilsluttet N. K. M.
 - b) Er faste givere som en eller flere ganger minst ett år, har sendt bidrag til N. K. M.
 - c) Er fast ansatt i N. K. M.

KAPITTEL II: ORGANISASJON OG ARBEIDSFORM

§ 5:
Landsmøtet

- a) Myndighet
Landsmøtet er misjonens høyeste myndighet. Alle viktige saker som angår misjonen skal legges fram for landsmøtet til avgjørelse.
- b) Tid og sted
Landsmøtet holdes hvert år, så vidt mulig, på forskjellige steder i landet.
- c) Stemmerett
Stemmerett på landsmøtet har:
 1. Medlemmer av N. K. M.
 2. En representant fra hver menighet som har innvilget offer til N. K. M. siste regnskapsår.
- d) Sakliste
Saker som misjonærer eller andre medlemmer ønsker behandlet på landsmøtet, sendes til landsrådet minst 3 måneder i forveien.
Sakliste sendes alle medlemmer minst 1 måned på forhånd.
Det ordinære landsmøtets sakliste skal ha følgende obligatoriske punkter:
 1. Valg av dirigent og to visedirigenter.
 2. Valg av tre sekretærer. Sammen med en av kontorets faste stab kontrollerer de listen over de stemmeberettigede.
 3. Valg av to medlemmer til pressekomité.
 4. Valg av to medlemmer til å undertegne protokollen.
 5. Behandling av årsmelding og rapport fra misjonsmarkene og heimearbeidet siste kalenderår.
 6. Behandling av årsregnskap for siste kalenderår.
 7. Skriftlig valg av formann for landsrådet. Formannen velges for hvert år.
 8. Skriftlig valg av 2 medlemmer til landsrådet og 7 varamedlemmer (de tre første år går to medlemmer ut hvert år, etter loddtrekning).
Valgperioden for landsrådets medlemmer er 3 år. Sammenhengende funksjonstid i landsrådet er opp til 9 år. Varamedlemmer velges hvert år.
 9. Valg av 3 medlemmer til valgkomité. Sammen med en representant oppnevnt av landsrådet skal valgkomitéen legge fram forslag til kandidater til samtlige valg for neste landsmøte.
Forslaget legges fram for landsrådet 3 måneder før neste landsmøte.
Et dobbelt antall foreslås.
Benkeforslag må godkjennes med $\frac{2}{3}$ flertall av landsmøtet før det føres opp på valglisten. Bare personer oppført på valglisten kan velges.
 10. Valg av medlem til kontrollkomité. Kontrollkomitéen består av 3 medlemmer som er kjent med misjonens arbeid. Den skal kontrollere saks-papirer, vedtak og rapporter om utført arbeide. Ett medlem velges hvert år. Funksjonstiden er 3 år. Kontrollkomitéen skal få tilsendt løpende saks-papirer, vedtak og rapporter og referater fra landsrådet, og går

igjennom landsrådets protokoller og regnskap. Den avgir skriftlig rapport for hvert landsmøte. Rapporten leses opp og føres inn i protokollen.

11. Valg av revisor.
- e) Innkalling
Ordinære landsmøter skal innkalles med minst 2 måneders varsel.
- f) Ekstraordinært landsmøte
Ekstraordinært landsmøte holdes når landsrådet finner det nødvendig.

§ 6:

Landsrådet

Norsk Kristen Muslim-misjon ledes av et landsråd i samsvar med grunnreglene og landsmøtets vedtak.

- a) Sammensetning
Landsrådet består av:
Formann, 6 medlemmer, helst fra forskjellige deler av landet, med 7 varamedlemmer.
Varamedlemmene innkalles etter stemmetallet de blir valgt med. Første varamedlem innkalles fast.
Landsrådet velger selv nestformann. Minst 5, deriblant formannen eller nestformannen må være til stede for å gjøre bindende vedtak. Sakliste og orientering om sakene sendes ut i rimelig tid før møtene.
Forfallet må meldes snarest mulig så varamedlem kan innkalles. I saker med tidsnød, tilskrives alle medlemmer og varamedlemmer. Disse kan gi skriftlig svar eller svar pr. telefon med skriftlig bekreftelse.
- b) Forretningsutvalg
Av landsrådet velges 2 medlemmer med ett varamedlem som har mulighet til å møte på kort varsel. Sammen med formannen og den daglige leder utgjør de Forretningsutvalget (FU). Dette behandler løpende saker og forbereder møtene i landsrådet. FUs disposisjoner må godkjennes av landsrådet.
- c) Misjonsmarkens representasjon
Sakliste for landsrådets møter sendes snarest mulig til alle misjonærer som skriftlig kan gi uttrykk for sine meninger. Hver misjonsmark kan ha en representant i landsrådet, men med stemmerett bare i saker som angår deres arbeid. Denne representanten oppnevnes av misjonsmarkens misjonærer.
- d) Plikt til å trekke seg fra landsrådet
Dersom et mindretall av landsrådet kommer i avgjørende motsetningsforhold til resten av landsrådet om de grunnleggende retningslinjer for misjonsarbeidet, skal de ha plikt til å trekke seg fra landsrådet.

§ 7:

Administrasjon

- a) Hovedadministrasjon
1. Landsrådet er ansvarlig for misjonens administrasjon. Det ansetter en daglig leder og det nødvendige personell som trengs i arbeidet. Lederen har sete i landsrådet og FU uten stemmerett, og er landsrådet og FUs sekretær.
 2. Landsrådet antar og sender ut misjonærer. Landsrådet holder kontakt med dem og er ansvarlig for deres underhold. Det er også landsrådets oppgave å ivareta misjonærenes sosiale rettigheter og velferd på beste måte.
 3. For permanent samarbeid med andre organisasjoner eller nasjonale kirker, utarbeides spesielle avtaler som må godtas av landsmøtet.

4. Misjonen vil arbeide for å virkeliggjøre sin målsetting også blant muslimer, bosatt i Norge.
- b) Arbeidsmetoder i heimearbeidet
 1. Apparatet for heimearbeidet skal være enkelt og tjenlig, slik at en størst mulig del av gavene kan gå til misjonsarbeidet blant muslimer. Administrasjonen har ansvar for en best mulig kontakt mellom misjonens medlemmer og de som arbeider blant muslimer.
 2. Grunnstammen er bønnegrupper, foreninger, studiegrupper og personlige givere. Der hvor det er mulig og ønskelig, slutter NKMs medlemmer seg sammen i grupper. Det vil være ønskelig å arrangere regelmessige samlinger for NKMs venner distriktsvis med besøk fra misjonens ledelse.
 3. Landsrådet søker å knytte til seg et sett av tillitsmenn/kvinner utover landet. Disse bør arbeide for å utbre kjennskap til og forståelse for NKMs misjonsoppgave, islam og muslim-misjonen, arrangere misjonssamlinger i sine distrikter og utbygge det distriktsarbeid som måtte være formålstjenlig.

§ 8:

Misjonens ansatte

- a) Ansettelse av heimearbeidere og misjonærer skjer etter instruks utarbeidet og godkjent av landsrådet. De ansatte blir å lønne etter gjeldende lønnsregulativ i andre misjonsorganisasjoner. For alle arbeidere er den gjensidige oppsigelsesfrist 3 måneder.
- b) De misjonærer som går direkte inn i forkynnelsesarbeid bør, om mulig, ordineres.
- c) Henvendelse fra misjonsmarkene om økonomisk støtte til spesielle formål må gå gjennom de korrekte kanaler på misjonsmarken og i hjemlandet.

§ 9:

Samarbeid

For det samarbeid som er innledet med andre selskaper og nasjonale kirker gjelder spesielle avtaler.

KAPITTEL III: SPESIELL DEL

§ 10:

Forandring av grunnreglene

Forandring av grunnreglene kan bare foretas av et landsmøte med $\frac{2}{3}$ flertall, etter å ha vært behandlet i landsrådet i samsvar med § 5 d), 1. ledd.

§ 11:

Endring av misjonsoppgavene

Skulle det i framtiden komme situasjoner som gjør det vanskelig eller umulig å drive misjonsarbeidet etter de gjeldende regler, må dette behandles på et ordinært, eller ekstraordinært landsmøte. Vedtak om nye metoder, nye misjonsoppgaver eller nedlegging av arbeid som er i gang, krever $\frac{2}{3}$ flertall.

§ 12:

Informasjon ved bruk av $\frac{2}{3}$ flertall

Informasjon angående saker som krever $\frac{2}{3}$ flertall tas med i saksdokumentene. Hvor det ved saksbehandlingen fremkommer tvil, om bruken av regelen om $\frac{2}{3}$ flertall, skal dette spørsmålet avklares før avstemningen.